

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.005 van 8 juli 2014
in de zaak A. 205.431/IX-7744**

In zake : 1. Jaak MEYS
 2. de BVBA MEYS
 3. de BVBA ETIENNE VERCAUTEREN EN ZONEN
 4. Jimmy MEIRESONNE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Roland De Rouck
 kantoor houdend te 9400 Ninove
 Leopoldlaan 17
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jens Debièvre en Sofie Verlinden
kantoor houdend te 1000 Brussel
Havenlaan 86C bus 113
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 15 juni 2012, strekt tot de
nietigverklaring van “de beslissing van 01.10.2009 van de heer Procureur des
Konings van Dendermonde (ter kennis gebracht aan verzoekers via het schrijven
van de raadsman van de Belgische staat op 18.04.2012) en bevattende de beslissing
om [Jaak Meys, de bvba Meys, de bvba Etienne Vercauteren en zonen en Jimmy
Meiresonne] uit de voorlopige lijst van de erkende gerechtelijke takelaars voor het
arrondissement Dendermonde te schrappen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 juni 2014.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat David Matthys, die *loco* advocaat Roland De Rouck verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Annelies Verduyckt, die *loco* advocaat Jens Debièvre verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partijen treden of als particulier of als onderneming op voor het takelen en stallen van voertuigen, in het bijzonder in het kader van gerechtelijke takeldiensten.

3.2. Bij omzendbrief nr. 062 van 20 juli 2005 geeft de minister van Justitie aan de gerechtelijke autoriteiten “een maatstaf voor een maximum tarief inzake de takeling en stalling van voertuigen”. Hij stelt dat voor gerechtelijke takelopdrachten in de toekomst een beroep zal worden gedaan op takelfirma’s die zich ertoe verbinden de tarieven, de voorwaarden en de richtlijnen die het voorwerp uitmaken van de voormelde omzendbrief na te leven.

Enkel de takeldiensten erkend door de parketten mogen worden gevorderd. Een aanvraag tot erkenning moet uiterlijk op 20 september 2005 worden ingediend. Elk parket moet uiterlijk op 31 december 2005 zijn lijst van erkende takeldiensten overmaken aan het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring (COIV) bij de federale overheidsdienst Justitie.

De voormelde omzendbrief vermeldt een aantal “na te leven algemene voorwaarden door de takeldienst”. Zo moet de takeldienst onder meer de voorgeschreven regels naleven. Hij moet beschikken over betrouwbaar personeel en bepaalde verzekeringspolissen kunnen voorleggen. Hij moet ook beschikken over alle vergunningen zoals voorgeschreven door de stedenbouwkundige reglementering, evenals over een exploitatie- of milieuvergunning. De takeldienst moet zich aanpassen aan elke andere reglementering en, in voorkomend geval, voldoen aan de wetgeving betreffende “de depollutie van voertuigen”.

De verzoekende partijen hebben een aanvraag tot erkenning ingediend.

3.3. Bij omzendbrief nr. 062*bis* van 22 december 2005 van het directoraat-generaal Rechterlijke Orde van de federale overheidsdienst Justitie wordt nader bepaald dat de erkenning een procedure van “autocertificatie” betreft.

3.4. In het kader van de toepassing van deze omzendbrieven ontstaat er een geschil tussen onder meer de huidige verzoekende partijen en het parket van de procureur des Konings te Dendermonde, waarbij eerstgenoemden aanvoeren dat

zij geen takel- en stallingsopdrachten van inbeslaggenomen voertuigen naar aanleiding van gerechtelijke tussenkomsten toegewezen krijgen.

Bij arrest nr. 214.260 van 29 juni 2011 vernietigt de Raad van State de op 18 april 2006 gebleken weigering van de procureur des Konings te Dendermonde om onder meer de huidige verzoekende partijen aan te stellen voor takelbeurten en stalling van inbeslaggenomen voertuigen naar aanleiding van gerechtelijke tussenkomsten.

3.5. Bij de aanvang van het jaar 2010 stellen de verzoekende partijen vast dat op de website van het COIV de lijst met erkende takeldiensten werd aangepast waarbij het aantal erkende takeldiensten werd herleid van 19 tot 8.

3.6. De Raad van State vernietigt bij arrest nr. 217.120 van 5 januari 2012 de beslissing van de procureur des Konings te Dendermonde van 23 december 2009 waarbij, onder meer, de bvba Etienne Vercauteren en Zonen wordt geschrapt uit de voorlopige lijst van de takeldiensten die hebben ingestemd met de voorwaarden vermeld in de omzendbrief nr. 062 van 20 juli 2005 van de minister van Justitie.

De Raad van State vernietigt bij arrest nr. 220.051 van 28 juni 2012 “de beslissing van het parket van de procureur des Konings te Dendermonde van 23 december 2009, waarbij Jaak Meys wordt geschrapt van de voorlopige lijst van de takeldiensten die hebben ingestemd met de voorwaarden vermeld in de omzendbrief nr. 062 van 20 juli 2005 van de minister van Justitie”.

3.7. Uit een aan het COIV gericht schrijven van het parket van de procureur des Konings te Dendermonde van 1 oktober 2009 blijkt dat, naast ten aanzien van de eerste en de derde verzoekende partij in deze zaak, ook ten aanzien van de vierde verzoekende partij wordt gevraagd om de lijst van erkende takeldiensten aan te passen en de voormelde takelaars te schrappen.

3.8. Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Ten aanzien van de eerste en de derde verzoekende partij

Exceptie

4.1. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord onder meer op dat de eerste en de derde verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring instelden tegen de beslissing van het parket van de procureur des Konings te Dendermonde van 23 december 2009 en dat de Raad van State met de arresten nr. 217.120 van 5 januari 2012 en nr. 220.051 van 28 juni 2012 deze beslissing vernietigd heeft. Doordat de thans bestreden beslissing, die dateert van vóór de met voornoemde arresten vernietigde beslissing, dezelfde inhoud heeft, stelt de verwerende partij dat de eerste en de derde verzoekende partij niet meer doen blijken van het vereiste actueel belang bij de vernietiging van de thans bestreden beslissing aangezien de beslissing van 23 december 2009 in de plaats ervan is gekomen en de eventuele nietigverklaring ervan hen geen bijkomend voordeel kan verschaffen.

4.2. De eerste en de derde verzoekende partij stellen in hun memorie van wederantwoord dat zij wel degelijk nog een belang hebben bij de vernietiging van de thans bestreden beslissing want dat, niettegenstaande de vernietiging van de beslissing van het parket van de procureur des Konings te Dendermonde van 23 december 2009 door de Raad van State, de thans bestreden beslissing nog steeds bestaat en ze nog rechtsgevolgen kan hebben zolang ze niet wordt ingetrokken, zelfs al verklaart de verwerende partij aan de thans bestreden beslissing geen rechtsgevolgen meer te verbinden.

Beoordeling

5.1. Aangezien de beslissing van het parket van de procureur des Konings te Dendermonde van 23 december 2009 van een latere datum is en ten aanzien van de eerste en de derde verzoekende partij dezelfde inhoud heeft als degene die nu wordt bestreden, moet ze worden geacht in zoverre in de plaats te zijn gekomen van de met voorliggend beroep bestreden beslissing.

Bij arrest nr. 217.120 van 5 januari 2012 en arrest nr. 220.051 van 28 juni 2012 vernietigde de Raad van State de beslissing van het parket van de procureur des Konings te Dendermonde van 23 december 2009, onder meer voor zover ze de eerste en de derde verzoekende partij uit de lijst van erkende takeldiensten schrapt. Bijgevolg kan niet worden ingezien hoe de eerste en de derde verzoekende partij nog een voordeel kunnen halen uit de vernietiging van de thans bestreden beslissing.

De verwerende partij verklaart terecht aan haar beslissing van 1 oktober 2009 geen rechtsgevolgen meer te verbinden.

Bovendien blijkt uit een bij het schrijven van de verwerende partij van 5 oktober 2012 gevoegde lijst van door het parket van Dendermonde erkende takeldiensten en erkende centra, dat de derde verzoekende partij op 27 juni 2012 werd opgenomen als erkende takeldienst. Uit een bij het schrijven van de verwerende partij van 6 februari 2014 gevoegde lijst van erkende takeldiensten en erkende centra van 26 augustus 2013 blijken de eerste en de derde verzoekende partij te zijn opgenomen als erkende takeldiensten.

5.2. Gelet op wat voorafgaat doen de eerste en de derde verzoekende partij niet langer blijken van het rechtens vereiste actueel belang en is hun annulatieberoep bijgevolg niet ontvankelijk.

B. Ten aanzien van de tweede verzoekende partij

6. In het auditoraatsverslag werpt de eerste auditeur op dat “in de beslissing, van 1.10.2009 blijkbaar geen sprake is van [...] tweede verzoekster”.

In de laatste memorie spreekt de tweede verzoekende partij die vaststelling niet tegen.

Ter zitting heeft de staatsraad-verslaggever voornoemd gegeven uitdrukkelijk aan het tegensprekelijk debat onderworpen.

Noch de tweede verzoekende partij, noch de verwerende partij hebben een opmerking of bedenking geformuleerd betreffende dit gegeven.

7. De Raad van State valt de vaststelling bij dat de tweede verzoekende partij niet wordt vermeld in de bestreden beslissing. Bijgevolg besluit de Raad van State dat het beroep tot nietigverklaring wat de tweede verzoekende partij betreft, zonder voorwerp en bijgevolg niet ontvankelijk is.

C. Ten aanzien van de vierde verzoekende partij

8. In het auditoraatsverslag wordt een exceptie van laattijdigheid van het beroep onderzocht wat Jimmy Meiresonne betreft.

Deze exceptie wordt als volgt geadstrueerd:

“Zoals in de arresten nrs. 217.120 en 220.051 is vermeld onder de feiten hebben de verzoekende partijen in die beide zaken begin 2010 vastgesteld dat op de website van het COIV de lijst met erkende takeldiensten is aangepast en het aantal herleid werd van 19 tot 8.

Die verzoekende partijen hebben in januari 2010 stappen ondernomen met het oog op informatie en hebben om een kopie van de beslissing verzocht en om de motieven van de schrapping.

Zij hebben dan kennis gekregen van de beslissing van de Procureur des Konings.

Vierde [verzoeker] heeft in 2010 en 2011 niets gedaan hoewel [hij] ook de website van het COIV had kunnen raadplegen, hoewel [hij] aan de lijve ondervonden heeft dat [hij] geschrapt was doordat [hij] geen opdrachten meer kreeg, hoewel de schrapping grote weerklank gekregen heeft niet alleen onder de takelaars maar ook in de pers.

Nu grijpt [hij] een brief van 18.04.2012 van de raadsman van verwerende partij, neergelegd in de zaak A.196.429 inzake verzoeker Meys, waarvan een afschrift is gefaxt aan de raadsman van Meys, die eveneens raadman was van de verzoekers in de zaak A.196.516 en van de verzoekers in de zaak A.174.104 waar huidige verzoeker tweede verzoeker was, aan om ratione temporis een zorgezegd ontvankelijk beroep in te stellen.

Welnu, het huidig beroep van vierde [verzoeker] tegen een beslissing van 2009 kan naar mijn oordeel niet anders dan ratione temporis onontvankelijk verklaard worden aangezien het totaal ongeloofwaardig is dat vierde [verzoeker] pas bij kennisname van de brief van 18.04.2012 zou geweten hebben dat [hij] geschrapt is van de lijst: het kan redelijkerwijze niet anders dat [hij] daarvan al jaren vroeger van op de hoogte was maar nagelaten heeft daaromtrent informatie in te winnen, voormelde website te consulteren en samen met de verzoekers in de voormelde twee zaken beroep in te stellen.

De brief van 18.04.2012 wordt nu door vierde [verzoeker] ‘aangegrepen’ om al die verzuimen goed te maken.”

Beoordeling

9. De schrapping van de vierde verzoekende partij van de lijst van erkende takelaars wijzigt haar rechtstoestand en moet aan haar persoonlijk worden aangezegd. De termijn om tegen een dergelijke beslissing een annulatieberoep aan te tekenen begint dan ook pas te lopen daags na ontvangst van deze beslissing, zelfs indien de betrokkene voordien van het bestaan of de inhoud ervan op de hoogte zou kunnen zijn.

De exceptie zoals ze door de eerste auditeur is opgeworpen, vertrekt bijgevolg vanuit een verkeerde premisse van vermoedelijke feitelijke kennis of van een plicht tot waakzaamheid en kan om die reden niet worden bijgevalen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep voor wat Jaak Meys, de bvba Meys en de bvba Etienne Vercauteren en Zonen betreft.

2. De Raad van State heropent het debat voor wat Jimmy Meiresonne betreft.

3. Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt belast met een bijkomend onderzoek.

4. De eerste, tweede en derde verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van hun beroep tot nietigverklaring, begroot op 525 euro, elk voor een derde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 8 juli 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bruno Seutin,	staatsraad,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Van Haegendoren